

[Hauch.]

i alt for vidt omfang tvinger ejerne af disse ejendomme, der er underkastet dyrkningspligt 10 til 20 år ud i fremtiden, til at sælge ejendommene til grundspekulanter.

Disse ting skal vist fremhæves, når det ærede medlem hr. Ove Hansen nu benyttede denne lejlighed til at slikke sine sår fra 1963. Det er jo i sig selv iøjnefaldende, at det endnu 6 år efter kan være nødvendigt for det ærede medlem at slikke sine sår, men jeg tror, det ærede medlem bliver nødt til at indstille sig på, at en løsning af disse for os alle sammen så betydningsfulde problemer nås ikke, medmindre vi har mod og mandshjerte til at erkende, at vi i fortiden har begået adskillige fejl, fejl, som den nuværende regering prøver at rette i det kompleks af jordlovsforslag, som den nu har fremsat, forslagene om by- og landzoner, om genindførelse af bondegårdsreglen i yderzoner og om mulighed for at vælge bondegårdsreglen i mellem- og inderzoneområderne — som hr. Poul Schlüter udtrykkelig understregede det dog ikke gratis.

Kan disse forslag gennemføres — og i mit parti har vi det samme ønske, som hr. Poul Schlüter gav udtryk for: vi ønsker at få dem gennemført i dette folketingsår — så finder vi det forsvarligt at gå ind for en ganske vist høj frigørelsesafgift til afløsning af den nuværende kapitalvindingsskat for så vidt disse ejendomme angår — og dér er vi igen ved en af de ting, som var en forudsætning for os i 1963: til afløsning af kapitalvindingskatten.

Vi går ikke ind for det for at finde nye skatteobjekter eller af fiskale grunde. Hvis udviklingen bliver sådan, at priserne går i ro, så tror jeg nok, det ærede medlem hr. Ove Hansen får ret i, at så bliver det så som så med, hvad der kommer ind af penge. Udbyttet af frigørelsesafgiften vil i så fald ikke blive særlig stort, men så vil til gengæld det samlede kompleks af love, som den nuværende regering er kommet med, have ført til det, som måske for os alle er det mest betydningsfulde, nemlig at bremse den voldsomme prisstigning. Det, der i 1963 var og også i dag er vor enkle betragtning, er, at den, der af byernes udvikling tvinges bort fra sin erhvervsvirksomhed, skal have mulighed for ubeskattet at have det beløb, der skal til for at etablere en tilsvarende virk-

somhed uden for byudviklingsområderne og en passende ulempeerstatning for uønsket flytning. Vi kunne derfor have ønsket, at det basisbeløb, der indgår i frigørelsesafgiftens beregning, blev fastsat til det beløb, det vil koste at etablere en lige så stor og lige så god virksomhed uden for byudviklingsområderne med et passende tillæg for ulemper. Det var det princip, vi lagde til grund for det skitseforslag, vi fremlagde i 1963.

Regeringen har imidlertid ikke ment det muligt for ligningsdirektoratet at beregne et basisbeløb ud fra dette grundlag og har foretrukket en beregning på grundlag af de officielle vurderingsansættelser. Det er naturligvis muligt, at regeringen har ret i dette synspunkt, men i betragtning af at ligningsdirektoratet benyttes til at fastsætte den rette pris for jord, der købes eller sælges af staten, og i betragtning af at vi for ikke så mange år siden i en revisionsberetning så, at ligningsdirektoratet mener sig i stand til bedre end andre at fastsætte den rette pris for en given ejendom på et givet tidspunkt, føler jeg mig ikke overbevist om, at man ikke kunne finde frem til et basisbeløb beregnet på det grundlag, jeg før omtalte.

Men det spørgsmål kan vi måske drøfte videre i det kommende udvalg og samtidig drøfte betimeligheden af at opkræve afståelsesafgift i tilfælde af ekspropriation. Den tanke var det ærede medlem hr. Ove Hansen særdeles tilfreds med, men vi er ikke overbevist om, at det er rigtigt at have en sådan bestemmelse i denne lovgivning, samtidig med at vi i kapitalvindingsskatteoven fritager ekspropriationserstatninger for kapitalvindingsskat.

Den socialdemokratiske ordfører nævnte spørgsmålet om, hvorvidt pengene, som kommer ind, skal gå til de enkelte kommuner og dér bruges til byggemodning og arealkøb. Det ærede medlem hr. Poul Schlüter havde det synspunkt, at det måske var bedst at lade beløbene indgå til amterne og blive udlånt derfra til kommunernes arbejde. Dermed er problemet rejst, og jeg vil da også håbe og tro, at den fg. finansminister vil være rede til i udvalget at drøfte problemet. Midt i denne kommunalreformtid, hvor man vil have opgaverne og ansvaret for økonomien til at følges ad, vil lægge tingene ud, føler jeg mig ikke helt overbevist om rigtigheden af at samle disse fonds på amts-